

ärrauksata, kõik sündko teie tahtmist mõda. Meie seisame fui rigi allamad kõik teie wölli ning fohto al; teie tahtmine sündko. Wäggew ollete ning fange, fuis jõuab üks nödder teie wästo panna. Mis kass teie miño uksamisest sate? Möistke siis kohhut õigust mõda, kulage ašja läbbi, ja teie leiate mind ilmasüta."

Seal ütles einas Kohhekel: Aeg on tulnud, lääki nüüd faebama! — Ja sedbamaid tullid Läne lamboline hunt kõige suggulastega, issane kas Hints, Messikäp farro ja paljo muud ellajaid farja faupa: esel, priniimega Pikkörw, jänes Argpüfs, weike foerake Pits ja suur farja-foer Krants, Metmek fids, ja Puksarw siil, ka ärg ja obbone ei jänud teistest mahha; metsellajadest nähti veel: orraw, pöddet, irwe, kobras, nuggis ja siil, nišamoti lendsid fohto ette teneburg, rahn, burg, kaarn ja muud linnud; ujjujadest tullid Pilopappa part, Sulgnif ari ja mitmed teised lestajallad. Kanusjalg, leinaja kuf, astus ka oma järteljänud laste riismedega kuñinga aujärje ette ja aksas äggedast faebama. Agga kes jõuaks sedda märato linno partve ehk ellajade ulka siin üllesniimetada, mis aega mõda senna kokko kogus. Kõik lippusid ühheskoos rebbasele ferre peale, püüdsid tema kurjad teud forraga arwalikkuks tösta ja lootsid tema nuhtlust nähha sada. Waljo kõñega tungisid nemad kuñinga ette, liissid faebusi faebiuste peale, waño ja usi tempusi ülestunnistades. Ei olnud veel ial ühhel

fohtopäval ni paljo faebamisi kuñinga ette töötetud. — Agga Reinowadder seisis kohkomata ja oskas iggamehhelle wisakast wästo kost, ja sõna suhho wöttes joossis keña jut temal fui wessi, wai mis ta ial wabbandades räkis näitas üsna fui tössi. Kõik oskas ta ärrasallata ehk opis teisiti läända, ja kes tema wästekostmist kulis, piddi imeks pannes tedda wabbaiks arwama ja pealegi mötlema: Reinowadderil on õigus. Wimaks töusid möningad tössised viglased mehhed Reinowadderi wästo ülles, kelle tunnistus tema kurjad tööd forraga töeks teggi. Nüüd olli kawwal mehhike löksus! — Kuñinga ülema fohto nõumehhed möistsid ühhest suust: Reinowadder rebbane peab surma nuhtlusesse langema! ja kästi sedbamaid tedda wangit wötta, käed selga sidduda, obhelik faela panna ja wibimata wölla pua, et kõik endised rasked kurjuse tööd teotava surmaga temale fätte saaksid tässotud. Kui kuñinges nimetud fohtomöstmise otsust oma läekirja ja pitseri läbbi olli kinnitanud, mötles Reinowadder: nüüd on wiimne ots mul käes, kawwal wabbanduse jut läks opis tuulde. Seal seisis forraga tema libbe teotatv ello ots waimo silma ees ja kõik endine üllekehhus langeb fui ubdo pilwe tema inge peale.

Kui nüüd Reinowadder fohto õigust mõda waens laste ulgas norkus seisis, ja wihamehhed ruttust tedda wölla tahsid wia, alkasid tema sõbrad ning suggulased kohfudes nütral meelet leinama. Jim-